

Tothom per la llengua, tret del PP

Amb la Cadena Humana per la Llengua uns vint mil mallorquins van demanar al govern balear que s'impliqui a fons en la normalització lingüística. Tota l'oposició va fer costat a la Diada. El PP no hi era i el govern no va voler rebre el manifest dels organitzadors.

Que la Diada d'enguany seria un èxit, els organitzadors ja feia una setmana que ho veien venir. Efectivament, des del dissabte i diumenge 1 i 2 de maig, el Correllengua portava la torxa amb la Flama de la Llengua pertot arreu de la geografia mallorquina, i per cada poble on passava era molta la gent que l'homenajava. Segons els organitzadors del Correllengua, Joves de Mallorca per la Llengua, arribaren a portar la torxa unes

sis mil persones, i de 12.000 a 15.000 sortiren a veure passar la comitiva. A peu, corrent, a cavall..., gairebé de totes les maneres possibles, es passejà la torxa per tot Mallorca. En alguns pobles que governa el PP —que a Palma boicotejà clarament tant el Correllengua com la Diada— batlles i regidors conservadors es varen sumar a la festa, especialment ell batlle actual d'Inca, Pere Rotger. Els municipis que governen el centre (UM) o l'es-

querra (PSIB o PSM), la festa va ser encara més grossa, com en el cas de Santa Maria, on una de les dues columnes del Correllengua fou rebuda pel batlle, i secretari general del PSM, Mateu Morro, en una festassa multitudinària amanida amb música i ball, el dia 7 a la nit. Tot feia presagiar que l'endemà, dissabte, la Diada seria un èxit. I així va ser.

La Cadena. L'acte central de la Diada era la Cadena Humana per

JOAN CELIÀ

JOAN CELIÀ

La presència de destacats polítics de l'oposició es va fer notar, especialment la dels nacionalistes. A la foto de l'esquerra, Sebastià Serra i Pere Sampol (PSM), i a la de la dreta, Maria Antònia Munar (UM).

JOAN CELIÀ

JOAN CELIÀ

El món de la cultura també participà en la Diada. A la foto de l'esquerra, l'escriptora Maria de la Pau Janer, amb l'escriptor Gabriel Janer Manila, son pare, molt a prop. A la foto de la dreta, el dirigent d'EU, Eberhard Grosske.

La Llengua, que començà quan l'últim relleu simbòlic del Correllengua arribà a la plaça del Rei En Jaume de Palma, (plaça d'Espanya, oficialment). Eren poc més de les sis d'horabaixa quan des del peu de l'estàtua eqüestre del Rei En Jaume es constituïa la Cadena. Els tres quilòmetres que separen el Rei En Jaume (a la part alta de la Ciutat) del Consolat de Mar, seu del govern balear, que és on s'havia de tancar la Cadena, eren plens de gent. Tanta, que la Cadena, en realitat, s'hagué de convertir en molts de trams en doble o triple.

A mesura que la capçalera que portava la pancarta amb el lema "Per uns governants que defensen la llengua" avançava, alhora que la torxa passava de mà en mà de cada assistent, la gent s'hi anava col·locant al darrere. Quan

JOAN CELIÀ

La capçalera de la manifestació, amb Antoni Mir, president de l'OCB. El concorregut pas de la Flama de la Llengua per tota l'illa ja feia preveure els organitzadors que la diada seria tot un èxit.

JOAN CELIÀ

Últim relleu del Correllengua, amb els candidats de l'oposició a l'Ajuntament de Palma en ple: Margalida Thomas (EU), Ferran Trujillo (UM), Antoni Roig (PSIB) i Sebastia Serra (PSM).

JOAN CELIÀ

JOAN CELIÀ

JOAN CELIÀ

Imatges de la Cadena Humana. Deixen apreciar l'ambient, festiu i reivindicatiu alhora, durant la Diada per la Llengua, el passat 8 de maig a Palma.

no hi havia feta ni una quarta part del recorregut, la gernació que hi havia darrere la capçalera ja es confonia amb la multitud encara molt més nombrosa del davant. Els cinc quarts previstos per a tot el recorregut es convertiren en gairebé dues hores i mitja. El tram final ja va ser una bogeria. La Flama era esperada per més gent a la rodalia del Consolat de Mar, seu del govern, que no la que l'acompanyava. Quan van ajuntar-se tots dos grans grups, el resultat final va ser una multitudinària concentració que esclatà en mambelletes rubricant els discursos d'Antoni Mir, president de l'OCB, i de Miquel Vicens, president del Foment del Turisme i encarregat de llegir el manifest reivindicatiu. Un manifest que cap membre del govern no va voler rebre –com expressament l'OCB havia demanat–, i que hi delegà el director general de Política Lingüística i Cultura, Jaume Gil, que s'esperà a la seu del govern, inútilment. L'OCB, explicà el president Antoni Mir, considerà una afront que rebés el manifest un càrrec de tan poc relleu polític, i s'estimà més d'enviar les peticions, via notarial, al president del govern, Jaume Matas.

Les peticions del manifest, en síntesi, són la reclamació que el govern s'impliqui a fons en el procés de normalització, cosa que no ha fet fins ara, com ho demostren la no-aplicació de la Llei de Normalització Lingüística (que data del 1986), o la manca de mesures de xoc per a aturar el creixent procés de castellanització que viuen totes les Balears, i molt especialment les zones turístiques i la capital.

L'allunyament del PP de les reivindicacions dels manifestants –assumides pels partits de centre-esquerra, actualment a l'oposició– es va fer notar amb l'absència de dirigents conservadors i la participació de tots els caps de l'oposició: Francesc Antich (PSIB), Pere Sampol (PSM), Maria Antònia Munar (UM) o Eberhard Grosske (EU).

Miquel Payeras